

Onbevleete Ontvangenis van de heilige Maagd Maria

8 december 2023

1^e lezing Gen. 3, 9-15.20; 2^e lezing Ef. 1, 3-6.11-12; Evangelie Lc. 1, 26-38

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Wij zongen aan het begin van onze Eucharistie, voor de Terts, als antifoon: *“Uw kleed is als licht, als sneeuw, uw gelaat straalt”*. En dat betrof een meisje in Nazareth. Een meisje dat daar volkomen onbekend leefde, zoals alle meisjes van Nazareth. Maar wat er in haar was, was onuitsprekelijk verblindend schoon – niemand kon het zien – enkel Gods blik en misschien ook iets in de blik van Jozef. Maria was vanaf het allereerste begin van haar bestaan in dat licht van God. Op moment van haar conceptie, deed God het grootste werk sinds de schepping. Er zal nog een groter werk volgen: de Menswording van Zijn Zoon. Maar eerst dit ongelooflijke werk, even groot – groter misschien nog – dan Zijn schepping. Een schepsel helemaal ‘licht’, helemaal in eenheid, helemaal in de eenheid van de Drie Goddelijke Personen. Zo leefde zij in Nazareth. Licht, verblindend licht, schoon, gaaf, open, ontvankelijk.

Dierbare broeders en zusters, als wij ons leven daarmee vergelijken dan kunnen we misschien bedroefd raken. Wij zijn geroepen tot diezelfde smetteloosheid, ook wij zijn uitverkoren om *heilig en vlekkeloos te zijn voor Gods aangezicht*. Dat ligt nog ver voor ons, of misschien zelfs dichtbij. Maar hoe is ons leven nu? Beseffen wij dat wij daarheen op weg zijn? Beseffen wij dat in ons doopsel de eerste vonk van die smetteloosheid al in ons leven is neergelegd? Beseffen wij dat het zaad van de eeuwige heerlijkheid al in ons hart rust? En vragen wij ons af: straalt dit door op ons gelaat, straalt dit door in ons werk, in onze verhouding tot God, in onze verhouding tot onszelf, in onze verhouding tot onze medemensen om ons heen? Wat een contrast tussen deze Maria begenadigd zoals geen een, vanaf het eerste begin van haar bestaan verlost, subliem verlost, subliemer dan alle anderen verlost en wij op onze kleine weg, waar wij zo vaak worden afgeleid van datgene waar het eigenlijk om gaat. Zo zelfs dat wij - en dat geldt voor alle mensen - dat wij zelfs van onze dienst aan God zo vaak misbruik maken om onszelf naar voren te schuiven, om iets van onszelf mooi te vinden en te zeggen; *“zo slecht is het allemaal niet”*. Maar het is allemaal genade, en alles zou moeten dienen om ons daarvan te doordringen. Om uit ons isolement te treden, om uit onze hoogmoed te treden, om uit onze zelfverdediging te treden, om zo verlost, als verlost mensen te leven, als dat eenvoudige meisje in Nazareth.

Dan vragen ook wij ons af: hoe kan dat, *hoe zal dat geschieden?* Want we zijn toch maar heel gewone mensen van vlees en bloed. Getekend door gebrokenheid, onvrijheid, wantrouwen. Hierop geeft de Engel zoals aan Maria ten antwoord: *de Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de allerhoogste zal u overschaduwen*. Ook in ons wil God een wonder doen. *Voor God is niets onmogelijk*. Hij kan ons tot verlost mensen maken en ons als verlost mensen laten leven. Zo vrij, zo open, zo liefhebbend, zo stralend in het licht als Onze Lieve Vrouw. Ontvangen wij de Mensenzoon nú in deze Eucharistie in ons hart en in ons leven, Hij zal doen wat ons niet mogelijk is maar waarvoor Hij gekomen is: ons te heiligen, *om vlekkeloos te zijn voor Gods Aangezicht*. Amen